

व्याधान् श्राद्धगौकान् गोपान् कैवर्त्तान् मूल-
खानकान् ।

व्यालप्राधानुच्छत्तौनन्यांश्च वनचारिणः ॥
ते पृष्टास्तु यथा ब्रूयुः सीमासन्धिषु लक्षणम् ।
तत्तथा स्थापयेद्राजा धर्म्येण ग्रामयोर्द्वयोः ॥
चेचकूपतडागानामारामस्य गृहस्य च ।
सामन्तप्रत्ययो ज्ञेयः सीमासंतुविनिर्णयः ॥
सामन्ताश्चेन्मृषा ब्रूयुः सेतौ विवदतां नृणाम् ।
सर्वे पृथक् पृथक् दण्डा राज्ञा मध्यमसाहसम्
गृहं तडागमारामं चेत्त्रं वा भीषया हरन् ।
शतानि पञ्च दण्डाः स्यादज्ञानादिशतो दमः ॥
सीमायामविषम्यायां स्वयं राजेव धर्म्यवित् ।
प्रदिशेत् भूमिमेतेषामुपकारादिति स्थितिः ॥”

इति भावने ८ अध्यायः ॥

तीमिकः, पुं, (स्वमिति शब्दायते इति । स्वमु
शब्द + “स्वमेः संप्रसारणञ्च ।” उणा० २ ।
४३ । इति किकान् धातोः सम्प्रसारणं दीर्घञ्च ।
वृत्तभेदः । वल्लीकः । सूत्रकमिजातिः । इति
संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः ॥

सी(शी)रः, पुं, (सिनोति सीयते इति वा । सि बन्धे
+ “शुसिचिमिजां दीर्घञ्च ।” उणा० २ । २५ ।
इति कन् । दीर्घञ्च ।) सूर्यः । इति मेदिनी ॥
अर्कवृत्तः । इलः । इत्यमरः । २ । ८ । १४ ॥
(यथा, मेघदूते । १६ ।

“सद्यः सीरोत्कर्षणसुरभि चेतमारुह्य मालं
किञ्चित्पश्चात् व्रजलघुगतिः किञ्चिदेवोत्तराणाम् ॥”
सी(शी)रकः, पुं, (सीर + संज्ञायां कन् ।) शिशु-
मारः । इति शब्दमाला ॥ (सीर + स्वार्थे
कन् ।) सीरशब्दार्थोऽप्यत्र ॥

सी(शी)रध्वजः, पुं, (सीरः ध्वजे यस्य ।) चन्द्र-
वंशीयराजविशेषः । स तु ऋषरोमराजपुत्रः ।
यस्य पुत्रार्थं यजनभुवं कषतः सीरे सीता
दुहिता समुत्पन्ना तस्य पुत्रो भानुमान् । इति
विष्णुपुराणे । ४ । ५ । १२ ॥ (भोगवतमतेऽस्य
पुत्रः कुशध्वजः । यथा, तत्रैव । ८ । १३ ।
१८ ।

“ततः सीरध्वजो जज्ञे यस्मार्थं कर्षतो महीम्
सीता सीराग्रतो जाता तस्मात् सीरध्वजः

स्मृतः ॥

कुशध्वजस्तस्य पुत्रस्ततो धर्मध्वजो नृपः ॥”
सीरपाणिः, पुं, (सीरः पाणी यस्य ।) बलदेवः ।
इत्यमरः । १ । १ । २५ ॥

सीरी, [न] पुं, (सीरोऽस्यास्त्योति । इनिः ।)
बलदेवः । इति हलायुधः भूरिप्रयोगश्च ॥

सीलम्, पुं, मल्लभेदः । सिलिन्दा इति भाषा ।
तस्य गुणाः ।

“सीलम्, स्नेहलो हृद्यो विपाके मधुरो गुरुः ।
वातपित्तहरो हृद्य आमवातकरश्च सः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

सौवनं, क्ली, (सिव्यु तन्नुसन्ताने + ल्युट् । छिवु
सिब्योर्ल्युटि वा दीर्घः इति स्वामी । मुग्धबोध-
मते “सौवनसौवने वा ।” इति सूत्रात् निपा-

तितः ।) तन्नुसन्तानम् । सूचीकर्म । सेयानौ
इति सेलायी इति च भाषा । तत्पर्यायः ।
सेवनम् २ स्युतिः ३ । इत्यमरः । ३ । २ । ५ ॥
कतिः ४ व्युतिः ५ । इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, सुश्रुते । ४ । १ ।

“यथोक्तं सौवनं तेषु कार्यं सन्धानमेव च ॥”
सौवनौ, स्त्री, (सिव + ल्युट् । स्त्रियां ङीप् ।)
लिङ्गमण्डपः सूत्रम् । लिङ्गाग्रात् गुह्यपर्यन्त-
सौवनम् । इति हेमचन्द्रः ॥

सीसं, क्ली, सीसकम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा,
महाभारते । ५ । ४८ । ७८ ।

“सुवर्णस्य मलं रूप्यं रूप्यस्यापि मलं त्रयु ।
ज्ञेयं चतु मलं सीसं सीसस्यापि मलं मलम् ॥”
अथ सीसस्योत्पत्तिर्नामगुणाश्च ।

“दृष्ट्वा भोगीसुतां रम्यां वासुकिस्तु मुमोच यत् ।
वीर्यं जातस्ततो नागः सर्वरोगापहो नृणाम् ।
सीसं वपत्रञ्च वपत्रञ्च योगेष्टं नागनामकम् ॥
नागनामकं नागः भुजङ्ग इत्यादि ।

सीसं रङ्गगुणं ज्ञेयं विशेषात् मेघनाशनम् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

सीसकं, क्ली, (सीसमेव । स्वार्थे कन् ।) धातु-
विशेषः । सीसा इति भाषा । तत्पर्यायः ।
नागम् २ योगेष्टम् ३ वपत्रम् ४ । इत्यमरः । २ । ८ ।
१०५ ॥ सीसम् ५ सीसपत्रकम् ६ गण्डपदभवम् ७
सिन्दूरकारणम् ८ वर्धम् ९ स्वर्णारि १०
यवनेष्टम् ११ सुवर्णकम् १२ । इति हेमचन्द्रः ॥
वपत्रम् १३ पिष्टम् १४ सुवर्णारि १५ चतु १६
त्रयुः १७ । इति शब्दरत्नावली ॥ वपत्रकम् १८
महाबलम् १९ यवनेष्टकम् २० । इति
जटाधरः ॥ बहुमलम् २१ चीनम् २२
पिष्टम् २३ । इति रत्नमाला ॥ जडम् २४
भुजङ्गम् २५ उरगम् २६ कुरङ्गम् २७ परि-
पिष्टकम् २८ सदुक्कणायसम् २९ पद्मम् ३० तार-
शुद्धिकरम् ३१ शिरावृत्तम् ३२ वयोवङ्गम् ३३
चीनपिष्टम् ३४ । अस्य गुणाः ।

“सीसन्तु वङ्गसायं साद्रसवीर्यविपाकतः ।
उष्णञ्च कफवातघ्नमर्शोघ्नं गुरु लेखनम् ॥
वर्णं नीलं स्रुदु स्निग्धं निर्मलञ्च सुगौरवम् ।
रौप्यसंशोधने क्षिप्रं सीसकञ्च तदुत्तमम् ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥ ३॥

अथ सीसस्योत्पत्तिर्नामगुणाः ।
“दृष्ट्वा भोगीसुतां रम्यां वासुकिस्तु मुमोच यत् ।
वीर्यं जातस्ततो नागः सर्वरोगापहो नृणाम् ।
सीसं वपत्रञ्च वपत्रञ्च योगेष्टं नागनामकम् ।
नागः भुजङ्ग इत्यादि ।

सीसं वङ्गगुणं ज्ञेयं विशेषात् मेघनाशनम् ॥
नागस्तु नागशततुल्यबलं ददाति
व्याधिं विनाशयति जीवनमातनोति ।
वङ्गं प्रदीपयति कामबलं करोति
मृत्युञ्च नाशयति सन्ततसेवितः सः ॥
पाकेन हीनो किल रङ्गनागौ
कुष्ठानि गुल्माश्च तथा निज्जटान् ।

पाण्डुप्रमेहानिलसादसोष-

भगन्दरादीन् कुरुतः प्रयुक्तौ ॥” ३॥

अथ सीसकस्य शोधनम् ।

“तस्य साहजिका दोषा वङ्गस्येव निदर्शिताः ।
शोधनञ्चापि तस्यैव भिषग्भिर्गदितं पुरा ॥” ३॥

अथ सीसकस्य मारणविधिः ।

“ताम्बूलरससंपिष्टशिलालेपात् पुनः पुनः ।
द्वात्रिंशद्भिः पुटेर्नागो निरुह्य भक्ष्य जायते ॥”
शिला मनःशिला । अन्यच्च ।

अश्वत्थचिञ्चालकचूर्णं चतुर्थांशेन निःक्षिपेत् ।
मृत्पात्रे विद्रुतो नागो लोहद्वार्या प्रचालितः ॥
यामैकेन भवेद्भस्म तत्तुल्या स्यान्नमनःशिला ।

काष्ठीकेन द्वयं पिष्ट्वा पचेद्दपुटेन च ॥
स्वाङ्गशीतं पुनः पिष्ट्वा शिलया काष्ठीकेन च ।
पुनः पचेत् शरावाभ्यामेवं षष्टिपुटेर्हतिः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

मारितस्यास्य गुणाः पूर्ववत् ॥ ३॥ अपि च ।
“तैले तन्ने गवां मूत्रे काष्ठीके च कुलत्यके ।
त्रिधा त्रिधा विशुद्धिः स्यात् स्वर्णादीनां

समासतः ॥”

अथ सीसकस्य मारणम् ।
“कुडवं नागपत्राणां कुनन्दाः स्यात् पलार्ध-

कम् ।

तण्डुलीयरसैर्यामं यामं वासारसैस्तथा ॥
समर्थं च क्रियां कृत्वा घर्ष्यं संशोष्य तं पुनः ।
सरावसंपुटे कृत्वा पचेद्दन्तोपलैर्भिषक् ॥
एवं सप्तपुटेर्नागो भस्मोभवति निश्चितम् ।
द्विगुण्तेऽयं ध्रुवं हन्यात् प्रमेहानखिलानपि ॥”

इति वैद्यदर्पणः ॥

सीसपत्रकं, क्ली, सीसकम् । इति हेमचन्द्रः ॥
सीडण्डः, पुं, सेडुण्डवृत्तः । झुङ्गी । इत्यमरः । २ ।
४ । १०५ ॥

सु, गतौ । ऐश्वर्ये । प्रसवे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भ्वा०-पर०-सक०-अनिट् ।) सवति । इति
दुर्गादासः ॥

सु, ज गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा०-उभ०-
सक०-अनिट् ।) ज, सुसाव सुषुवे । इति दुर्गा-
दासः ॥

सु, व्य, निर्भरम् । इत्यमरः । ३ । ४ । २१ ॥ (यथा,
महाभारते । १ । १५८ । १६ ।

“विदित्वा व्यवसिन्ध्यामि यद्यपि स्यात् सुदु-
ष्करम् ॥”

पूजा । इत्यमरः । ३ । ४ । ५॥ (शोभनम् । यथा,
मनुः । ७ । ३१ ।

“प्रणेतुं शक्यते दण्डः सुसहायेन धीमता ॥”
अनुमतिः । कच्छम् । सद्यः । इति मेदिनी ॥
अनायासः । इति भरतैकार्यसंघः ॥ उप-
सर्गविशेषः । यथा । सुपूजानायासातिशयेषु ।
इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥ सप्तम्या
बहुवचनविभक्तिः । इति व्याकरणम् ॥

सुकण्टका, क्ली, (सुडुकण्टकोऽस्याः ।) दृढ-
कुमारौ । इति राजनिर्घण्टः ॥